

1888

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
Paul Dubois
Bertel Thorvaldsen

Omtalte steder:
Den Hirschsprungske Samling
Thorvaldsens Museum
Glyptoteket
Rosenborg
Oldnordisk Museum
Frederiksborg

Arkivplacering:
Glyptotekets arkiv

Emneord:
Paul Dubois

TRANSSKRIFTION

Carl Jacobsen

Ny Carlsberg Paul Dubois 4 - 9 - 88 ... 15 - 9 - 88

Han protesterede rigtignok imod at være bleven kaldet paresseux i sin Ungdom og sagde at han havde været som enhver Anden, men indrømmede dog at han i den Tid han havde læst Jura havde han inden beskæftiget sig med Sculptur og Musik og en af hans Tanter havde altid sagt: "Paul bliver aldrig til Noget".

Sin opfattelse af Kunsten udtrykte han fra et filosofisk Standpunkt "l'art est la raison sublime »

Jeg opfatter det, at han mener "la raison" er tilkjendegivet i Naturen, men at Kunsten skal gjengive den "forklaret" som et ideelt Syn derpaa.

Fra et praktisk Standpunkt yndede han at sige et Kunsten bestod af l'idée s. 2

et la forme. Dermed er givet at det vulgaire var han imod. Impressionister var han imod. Han elskede Rembrandt og de smaa Hollændere.

Rembrandt var en stor idealist. Den inderlige Opfattelse i hans Billeder - Hundredegyldenbladet - var uforlignelig. Han var utrættelig når han betragtede Kunst; Når han var sammen med hans Venner f. ex Delaunay i et Museum var disse som oftest snart færdige, hvorimod Dubois ikke let blev Træt. Dette saa vi ogsaa her, hvor han var syg og ikke maatte anstrænge sig. Musæerne vilde han tillands i alle sammen. Da tog Malerisamling gang Hirssprung 1 gang, Moltke 1 gang

s. 3

Thorv. Museum 2 gange Glyptoteket 2 gang Rosenborg 1 gang Oldnordisk Mus. 1 gang Frederiksborg 1 gang. Den nordisk Kunst paa Udstillingen flere gange. Om hans bemærkning i det oldnordiske Museum at de saakaldte Pincetter fra Broncealderen er Rembeslag, er rigtig kan jeg ikke afgjøre men den viser i hvilken grad han tilegnede sig det som han så. Thorvaldsen beundrede han og især som Compositeur. Han saae paa det gode og dvælede ikke ved det mangelfulde. Selv den daarligt udførte Statue af Hebe i Museet glædede ham. I sin dom om de Andre (Ældre som gamle) var han mild og søgte altid at finde det gode ud.

